

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

HET KEIZERRIJK

VAN Augustus, eigenlijk Gajus Julius Cesar Octavianus, ware er een mooi portret te maken. Hij was jong, had een sympatiek uiterlijk, een vriendelijke glimlach en hoofse manieren. In de grond was hij echter een zeer heerszuchtig man, die zijn werkelijke bedoelingen steeds goed wist te verbergen. Hij was geen goed redenaar en had niets van een groot strateeg. Misschien was het juist daarom dat hij zo hoog opklom en al de macht in handen kreeg. Er was immers niemand die hem wantrouwde...

1. - KEIZER AUGUSTUS

HET was in augustus van het jaar 29 dat Octavianus zijn intrrede deed in de eeuwige stad. Hij weigerde de titel van dictator voor het leven. Hij speelde werkelijk een komedie in grote stijl en aanvaardde heel nederig de waardigheid van consul, van generaal-imperator, van censor, van tribuun, van eerste senator, enz... enz... In één woord : hij hield al de draadjes in handen en was de enige machthebber. Hij wist dit heel goed, maar deed alsof hij al de wetten van het rijk eerbiedigde. Hij aanvaardde goedgunstig de titel « Augustus », d.w.z. de goddelijke.

3. - ER HEERSTE ORDE

HET uitgestrekt Romeins keizerrijk werd uitstekend georganiseerd en voorbeeldig geadmistreerd. Alles liep er gelijk op wietjes : de politie, de fiscus, het leger, de landbouw, zelfs de godsdienst en de goede zeden. De vlijtige Romeinen werden beloond en aangemoedigd, de luiaards gestraft. Het was werkelijk een mooie regering, niemand had ooit zo iets gezien !

4. - RUST EN VREDE

DE tempel van Janus bleef open in oorlogstijd. Augustus droomde er van hem voor altijd te sluiten. Hij trok echter toch ten oorlog tegen de Germanen en stak de Rijn over. De Germanen, onder leiding van hun hoofdman Herman of Arminius, dienden de Romeinse legioenen, onder het bevel van Varus, in het Teutoburgerwoud een verpletterende nederlaag toe. Augustus had verdriet. Naar het schijnt zei hij « O Varus, geef mij mijn legioenen terug ! »...

5. - EN IN DE STILTE VAN EEN NACHT

IN het jaar 752 van Rome, in het 52ste jaar van de regering van Augustus Octavianus, werd er in een verloren hoek van het Romeins keizerrijk in een dorp van Palestina, Betlehem genaamd, te midden van de nacht en in een stal, een kind geboren. Niemand schonk er aandacht aan, behalve dan enkele herders die kwamen toegelopen want zij hadden, zo vertelden zij, de engelen gehoord die hen meldden : « De Verlosser is geboren » en die zongen « Glorie aan God in den hoge en vrede op aarde aan de mensen van goeden wil » en de herders waren neergeknield voor het kindje...
(Wordt voortgezet.)

2. - HIJ SPEELT GOED

AUGUSTUS was zo handig dat hij de alleenheerschappij kon doorvoeren zonder ontevredenheid te wekken. Hij ging zelfs, zo ver de samenzweerder Cinna te vergeven. Hij leefde eenvoudig zonder luxe en het gebeurde vaak dat hij alleen en te voet naar een van zijn vrienden ging om het avondmaal te gebruiken. Hij steunde op de medewerking van grote koppen, zoals Agrippa en Mæcenas Caius. Hij regeerde 44 jaar. Toen hij stierf mocht hij wel zeggen dat hij zijn komedie heel goed had gespeeld.